

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu z dniem 11 lutego 2021 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, iż pozwana J. U. ma zapłacić na jego rzecz kwotę 602.941,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia sporządzenia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Powód wskazał, iż w przypadku skierowania sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym bądź skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty wnosi on o: zasądzenie na jego rzecz od J. U. kwoty 602.941,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia sporządzenia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W treści uzasadnienia powód podnosił, iż dochodzone przez niego roszczenie związane jest z faktem braku spłaty przez pozwaną zobowiązania wynikającego z zawartej pomiędzy stronami w dniu 25 listopada 2016 roku umowy kredytowej (...), zabezpieczonej hipoteką na nieruchomości. Pozwana zaprzestać miała regulowania zobowiązania, co doprowadziło do wypowiedzenia przez powoda ww. umowy i postawienia całości zobowiązania w stan wymagalności.

(pozew, k.4-5)

Wydanym dnia 18 lutego 2021 roku w postępowaniu upominawczym nakazem zapłaty, Sąd Okręgowy w Łodzi zobowiązał pozwaną J. U., aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 602.941,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie płatnymi od dnia 4 lutego 2021 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 37.365 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty lub wniosła w tymże terminie sprzeciw.

(nakaz zapłaty, k.37)

Pismem z dnia 30 lipca 2021 roku (data wpływu do Sądu) pozwana J. U. złożyła sprzeciw od wydanego w dniu 18 lutego 2021 roku nakazu zapłaty w całości oraz wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W treści uzasadnienia pozwana wskazała na nieskuteczność dokonania przez powoda wypowiedzenia umowy kredytowej z uwagi na brak spełnienia przez niego przesłanek wynikających z art. 75c ust. 2 ustawy prawo bankowe, powód bowiem zaniechał miał poinformowania jej o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pozwana wskazała również, jakoby wyciąg z ksiąg banku przedłożony w niniejszej sprawie celem potwierdzenia wysokości oraz wymagalności dochodzonego roszczenia sporządzony został przez osobę do tego nieuprawnioną, powód bowiem zaniechał miał wykazania umocowania występującego w jego imieniu pełnomocnika T. G. do składania oświadczeń woli w tym zakresie. Powyższe skutkowało wskazaniem w piśmie, iż powód kwestionuje złożony do akt sprawy wyciąg zarówno co do zasady, jak i jego wysokości.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k.49-52)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 listopada 2016 roku w (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z J. U. umowę kredytową (...) oznaczoną nr (...), na mocy której przekazał do dyspozycji pozwanej kwotę 555.555,56 zł, z której to 500.000 zł przeznaczone było na sfinansowanie budowy nieruchomości mieszkalnej systemem gospodarczym na działce oznaczonej nr ewidencyjnym (...) położonej w K. przy ul. (...), pozostała natomiast zaś kwota 55.555,56 zł pokryć miała dodatkowe koszty inwestycji nieprzewidzianych na moment zawarcia umowy. Umowa zawarta została na okres 360 miesięcy, prowizja należna powodowi określona została na kwotę 27.777,78 zł (5% kwoty kredytu), marża natomiast

na 4,85%. Spłata kredytu nastąpić miała w ratach o zmiennej stopie procentowej, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 4,12% (§2 ust 1, 1A i 5A Umowy).

Zabezpieczenie zobowiązania stanowić miała hipoteka mieszkalna do kwoty 833.330 zł, ustalona na ww. nieruchomości, cesja praw z polisy ubezpieczenia tej nieruchomości, cesja praw z polisy ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenie pomostowe (§2 ust 5 Umowy)

Całkowity koszt kredytu na dzień zawarcia umowy określony został na 551.425,94 zł, natomiast szacunkowa całkowita kwota kredytu – 1.106.981,50 zł (§2 ust 6 Umowy).

Wypłata kredytu nastąpić miała w 6 transzach w datach: 30 listopada 2016 roku (dwie transze), 28 lutego 2017 roku, 30 kwietnia 2017 roku, 30 lipca 2017 roku oraz 30 października 2017 roku (§5 Umowy).

Zgodnie z §11 pkt 3 i 4 Umowy, w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez niego zdolności kredytowej, Bank wzywać miał kredytobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania. W przypadku braku uregulowania tych należności w całości w wyznaczonym terminie, jak również w przypadku odrzucenia złożonego przez kredytobiorcę wniosku o restrukturyzację, Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy. Od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie, zgodnie z postanowieniami umowy, stawało się w takim przypadku wymagalne i traktowane jako zadłużenie przeterminowane.

(umowa, k.21-28)

Uruchomienie kredytu miało miejsce z dniem 29 listopada 2016 roku.

(historia rachunku kredytowego k.91)

Pismem z dnia 26 kwietnia 2019 roku powód wezwał J. U. do uregulowania zaległości związanej z brakiem spłaty wymagalnych rat kredytu na łączną sumę 2.694,08 zł w treści pisma wskazując na przysługujące jej prawo do złożenia wniosku o restrukturyzację powstałego zadłużenia.

(wezwanie, k.89)

Dnia 4 października 2019 roku Bank wystosował wobec pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym to wezwał ją do zapłaty zadłużenia przeterminowanego na kwotę 5.508,56 zł w nieprzekraczalnym terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania pisma. Powód ponownie wskazał na możliwość złożenia przez pozwaną wniosku o restrukturyzację zadłużenia, wskazując na termin 14 dni roboczych do jego dokonania wynikający z przepisu art. 75c ustawy prawo bankowe jednocześnie informując ją, iż w przypadku nieskorzystania z tych uprawnień umowa zostanie wypowiedziana, brak spłaty natomiast skutkować będzie wszczęciem postępowania egzekucyjnego.

(ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy k.90)

W piśmie datowanym na dzień 10 grudnia 2019 roku powód dokonał wypowiedzenia umowy kredytowej zawartej z pozwaną. W treści uzasadnienia, jako przyczynę wypowiedzenia powód podał niedotrzymanie przez pozwaną warunków umowy i brak uregulowania zaległości pomimo wezwania jej do zapłaty. Powód wskazał, iż 30-dniowy okres wypowiedzenia umowy liczony będzie od daty doręczenia pisma pozwanej.

Bank poinformował również pozwaną, że jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. W przypadku nieuregulowania zadłużenia przeterminowanego bądź uregulowania go w niepełnej wysokości, umowa zostanie natomiast rozwiązana wraz z upływem terminu wypowiedzenia, a całość zobowiązania zostanie postawiona w stan wymagalności. W wypowiedzeniu wskazano, iż zadłużenie wymagalne wobec (...) Banku S.A. w wysokości według stanu na dzień wystawienia wypowiedzenia wynosiło kwotę 6.755,36 zł.

Pismo to zostało pozwanej doręczone z dniem 17 grudnia 2019 roku.

(wypowiedzenie umowy k.29, potwierdzenie odbioru k.31)

Pismem z dnia 21 stycznia 2020 roku (dzień nadania) powodowy Bank wezwał J. U. do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu Umowy Kredytu (...) nr (...), które na dzień 20 stycznia 2020 roku wynosiło 547.442,10 zł, z czego: kwota 538.385,24 zł stanowiła niespłacony kapitał, kwota 8.159,76 zł – odsetki umowne, kwota 369,32 zł – odsetki karne, natomiast kwota 527,78 zł – opłaty. W piśmie wskazano, iż brak wpłaty ww. kwoty w terminie 7 dni od daty niniejszego pisma skutkować będzie przekazaniem sprawy na drogę postępowania sądowego.

(przedsądowe wezwanie do zapłaty k.32)

W dniu 14 stycznia 2021 roku Bank sporządził wyciąg z ksiąg bankowych oznaczony nr (...), w którym wskazał, że z tytułu umowy kredytu zawartego z pozwaną J. U. posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 602.941,39 zł, na które to składa się: należność główna w kwocie 535.748,41 zł, odsetki umowne w kwocie 4.143,50 zł, odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 62.818,61 zł oraz opłaty umowne w kwocie 230,87 zł. Jako osoba sporządzająca ww. wyciąg wskazany został r.pr. T. G., co potwierdził on złożonym na wydruku własnoręcznym podpisem.

(wyciąg z ksiąg bankowych k.6)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt sprawy dokumenty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako przedwczesne podlegało oddaleniu w całości z uwagi na nieskuteczności wypowiedzenia umowy kredytu co do warunków jego spłaty.

Zgodnie z art. 69 ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U.2018.2187 t.j. z dnia 2018.11.23) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezspornym było, iż dnia 25 listopada 2016 roku pomiędzy stronami zawarta została umowa kredytowa (...) oznaczona nr (...), jak i to, iż strona powodowa skierowała do kredytobiorcy, a obecnie pozwanej, pismo z dnia 10 grudnia 2019 roku, w którym złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu.

W tym miejscu odnieść należy się do przepisu art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy Prawo bankowe, zgodnie z którym, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację.

Przepis powyższy został wprowadzony ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych ustaw (Dz. U. z dnia 12 listopada 2015 r., poz. 1854), zaś z art. 12 tej ustawy wynika, że banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują swoją działalność do wymagań określonych w art. 75c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zatem w dacie złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu w niniejszej sprawie (10 grudnia

2019 r.) bank był już zobowiązany do wdrożenia procedury wynikającej z przepisu art. 75c Prawa bankowego przed wypowiedzeniem kredytu.

Jak wynika z treści cytowanego wyżej przepisu, bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie z jego spłatą. Zgodnie z określoną ustawą procedurą w pierwszej kolejności powód winien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 (ustawy z 1997 r. - Prawo bankowe) oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. W przypadku, gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu. Biorąc pod uwagę cel art. 75c pr.b., uznać, go należy za przepis semidystryktywny. Może zostać zmieniony w umowie kredytu albo osobnym porozumieniu jedynie na korzyść kredytobiorcy (np. przez wydłużenie terminu na złożenie wniosku w sprawie restrukturyzacji kredytu)(T. Czech w publikacji: Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu, opublikowano: M.Pr.Bank. 2016/12/66- 78).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż powód w treści pisma z dnia 26 kwietnia 2019 roku ograniczył się jedynie do wskazania istnienia możliwości złożenia wniosku o dokonanie restrukturyzacji zadłużenia nie wskazując jednak terminu na złożenie takiego wniosku ani podstawy prawnej, z której wynika ten obowiązek (co umożliwiłaby konsumentowi określenie go w sposób samodzielny). Dopiero w treści ostatecznego wezwania datowanego na dzień 4 października 2019 roku powód w sposób prawidłowy zakreślił termin na złożenie ww. wniosku, wskazując jednocześnie termin początkowy jego biegu (dzień otrzymania pisma z wezwaniem do zapłaty). Z załączonych do akt sprawy dokumentów nie wynika jednak, aby ww. pisma zostały pozwanej doręczone w sposób skuteczny i umożliwiający jej zapoznanie się z ich treścią, a co za tym idzie nie sposób było uznać, aby dokonanie wypowiedzenia przez powoda umowy kredytu nastąpiło w przewidzianej prawem formie – z zachowaniem 14-dniowego okresu na złożenie wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Powód nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów, które to mogłyby świadczyć o dostarczeniu pozwanej korespondencji, wobec czego niemożliwym jest ustalenie początku biegu terminu na złożenie przez pozwaną ww. wniosku, a co za tym idzie również terminu, z którym powód mógł dokonać skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu.

Biorąc te okoliczności pod uwagę, Sąd uznał, iż wynikająca z art. 75c ustawy Prawo bankowe procedura wypowiedzenia przedmiotowej w sprawie umowy, nie została w stosunku do pozwanej odpowiednio zachowana.

Sąd podziela wyrażone w orzecznictwie stanowisko, że od banku jako profesjonalisty należy oczekiwać, aby działania upominawcze, były zgodne z dyspozycją art. 75c prawa bankowego i by poprzedzały właściwe wypowiedzenie umowy. Z samej istoty upomnienia wynika, że stanowi ono rodzaj napomnienia, przypomnienia, lecz nie ukarania. Sekwencja oświadczeń powodowego banku powinna być taka, że powód w pierwszej kolejności winien wezwać kredytobiorcę do zapłaty, z poinformowaniem o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację - a w przypadku upływu wyznaczonego mu terminu – dopiero złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Należy mieć na uwadze, że wypowiedzenie jest prawem kształtującym, które jest realizowane poprzez oświadczenie złożone drugiej stronie umowy (art. 61 k.c.). Z uwagi na szczególne skutki jakie ze sobą niesie, a które prowadzą do zerwania pomiędzy stronami węzła obligacyjnego, uznać należy, że zgodnie z art. 60 k.c. zachowanie takie nie powinno pozostawiać żadnych wątpliwości co do prawidłowości jego złożenia.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że oświadczenie Banku zawarte w piśmie z dnia 10 grudnia 2019 roku nie mogło wywrzeć skutku w postaci skutecznego wypowiedzenia umowy z uwagi na wypowiedzenie umowy bez wcześniejszego wyczerpania przewidzianego dyspozycją art. 75c pr.b. postępowania upominawczego. Przepis art. 75c ustawy pr.b. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, tym samym wypowiedzenie umowy kredytu nie może być konwalidowane poprzez podjęcie późniejszych działań zmierzających do zachowania procedury upominawczej. Skutkiem niewdrożenia przez stronę powodową działań zgodnych z treścią art. 75c ustawy pr.b. jest nieskuteczność złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, a w konsekwencji to, że powództwo oparte

na twierdzeniach skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu i natychmiastowej wymagalności całej niespłaconej kwoty tego kredytu wraz z żądaniami ubocznymi okazało się niezasadne. Bank nie dochodził i nie wskazywał kwot wymagalnych, przy założeniu, że wypowiedzenia skutecznie nie dokonano. Powództwo konsekwentnie popierane było jako oparte na okoliczności wymagalności całości zadłużenia jako przeterminowanego, nie zaś, choćby ewentualnie na wymagalności poszczególnych rat. Powództwo tak sformułowane, zwłaszcza przy podmiocie korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej, nie jest zasadne.

Odnosząc się do twierdzeń powoda, jakoby załączony do akt sprawy wyciąg z ksiąg bankowych został wykonany przez osobę do tego nieumocowaną wskazać należy, iż zdaniem Sądu nie stanowi on dokumentu urzędowego, jak bowiem wprost wynika z treści art. 95 ust. 1 i 1a ustawy prawo bankowe, księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń, jednak moc prawna tych dokumentów nie obowiązuje w toku postępowania cywilnego. Nie ulega jednak wątpliwości, iż dokument ten stanowić może środek dowodowy, przydatny w procesie określania wysokości zobowiązania należnego wierzycielowi oraz struktury długu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzona kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w stawce wynikającej z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 roku (DZ. U. z 2015 roku, poz. 1.800) oraz opłata od pełnomocnictwa.

Z / odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda przez PI.